

Un nuevo impulso

Saludos, nace este Boletín Casa Asia como un instrumento más para acercar Asia y España, fortaleciendo uno más de los objetivos de esta institución, tal como ocurrirá próximamente con la implantación en Madrid, gracias a la colaboración del Ayuntamiento de Madrid. El objetivo principal de este Boletín es servir de foro sobre el qué, el cómo y el cuándo de ese acercamiento tan necesario, tanto desde Casa Asia como desde el resto de la sociedad: los objetivos, las opciones, los aciertos y los errores en ese acercamiento pueden y deben ser también objeto de debate. Este Boletín se añade a los digitales ya existentes con las informaciones diarias de actualidad y las semanales de economía y de nuestras actividades. Busca un esfuerzo complementario e incluirá películas, publicaciones o actividades destacadas, sin importar excesivamente quién lo ha organizado, y con la idea, también, de servir de trampolín para una futura revista dedicada en exclusiva a esta región.

Un salto adelante

Asia estará también presente en Madrid, una vez que el Ayuntamiento de Madrid se ha incorporado al Alto Patronato de Casa Asia y se ha comprometido a impulsar nuevas actividades en pos del acercamiento entre España y los países de Asia y el Pacífico. El pasado 29 de marzo, el alcalde de Madrid, Alberto Ruiz Gallardón, y el presidente de la Generalitat de Catalunya y de Casa Asia, Pascual Maragall, formalizaron el acuerdo en un acto en el que también estuvieron presentes el alcalde de Barcelona, Joan Clos, y nuestro director general, Ion de la Riva. El Ayuntamiento de Madrid cederá un local para la creación de un centro de formación y documentación donde tendrán lugar las actividades de Casa Asia. En el mismo acto se firmó un convenio con la Universidad Autónoma de Madrid de cara a la organización de cursos académicos, conferencias y seminarios relacionados con Asia, a cargo del rector de esta universidad, Ángel Gabilondo, y del director general de Casa Asia, Ion de la Riva.

Los diferentes destinos de las dos Anitas

El libro de Javier Moro sobre la India colonial a través de la vida de Anita Delgado, casada con el maharajá de Kapurtala, *Pasión India* (Barcelona, Seix Barral), se ha convertido en el libro más vendido sobre Asia en nuestras librerías en este año. Anita Alvarado, llamada también Anita, *La Geisha*, y célebre por apropiarse de una buena cantidad de dinero de un fondo de pensiones japonés, por el contrario, parece tener un destino menos glorioso. Ella también publicó una biografía que en Chile, su país, se convirtió en superventas, pero ha acabado detenida, acusada de traficar con menores. Es de suponer que de esta forma perderá la popularidad tipo Robin Hood que mantuvo durante años, a pesar de que sus dineros procedían de desvalijar los ahorros de jubilados y jubiladas.

¿Podemos vislumbrar nuestro futuro en Asia?

Mientras en América Latina se empieza a considerar el ejemplo asiático como un argumento a favor del uso del Estado para alcanzar nuevas metas en el desarrollo, en España el ejemplo asiático permite vislumbrar qué será de nosotros en un futuro cercano, como la popularización de los robots en las casas, especialmente en las de gente mayor, o la omnipresencia de los teléfonos móviles. Tanto en China como en Corea o Japón, el móvil está encendido de forma continua, tanto para uso telefónico o de agenda como para recibir mensajes SMS, ya sean noticias o incluso microcapítulos de novelas. La imagen de los ciclistas en las grandes ciudades de China o de Vietnam es tan caduca como la del metro japonés vespertino repleto de lectores de manga o cómic: los viajeros ahora leen en los móviles y las ventas globales de los manga han caído aproximadamente un 20%. Más preocupantes son los posibles reflejos en las tendencias, como la de los suicidios colectivos. Los jóvenes japoneses ya no se suicidan pensando en solucionar en una futura vida la frustración que les lleva a dar el paso fatal, como tantas veces ocurrió en tiempos pretéritos, pero siguen mostrando una predilección por los paisajes naturales vírgenes. Algo semejante a lo visto en los protagonistas del intento fracasado en el pasado mes de marzo en España. Las vistas a la sierra de la Culebra, en Zamora, hacen pensar en las ofrecidas por el bosque de Aokihara desde la falda del Monte Fuji, donde cada otoño hay batidas en busca de cuerpos de suicidados.

Un fantasma recorre España: el eurocentrismo

Dos importantes periódicos nacionales ofertan los domingos, desde principios de año, sendas Historias Universales por entregas, otra más de las excelentes ofertas editoriales de nuestros medios de comunicación que, dicho sea de paso, están evitando en España el declive medio anual aproximado del 2% en las tiradas de periódicos de Europa y Estados Unidos. Otro está ofreciendo una Historia General del Arte y otro una Historia de la Segunda Guerra Mundial. Pero a pesar de sus diferentes tendencias políticas y procedencias territoriales, todas las obras coinciden en la perspectiva eurocéntrica. Los 20 volúmenes de las promociones relegan a la historia de Asia (y África y América) a papeles secundarios, unos juntando en un solo volumen a "India, China, Japón", otros refiriéndose en exclusiva a los sucesos de occidentales en tierras asiáticas (Pearl Harbor, la bomba atómica...) y todos periodizando en función de lo ocurrido en Europa. Frente a los numerosos volúmenes sobre Grecia y Roma, las apenas 420 páginas dedicadas a la antigüedad y al período coincidente con la Edad Media en Asia -tal como ocurre con la oferta más preocupada con una cierta corrección- claman, al menos, por una redistribución de papeles e importancias. Se han realizado esfuerzos por limitar esta perspectiva, pero aún queda un largo camino por recorrer.

Javier nos acerca a Vietnam

La tan esperada novela del autor de *Soldados de Salamina*, Javier Cercas (*La velocidad de la luz*, Barcelona, Tusquets) cambia de escenarios, con la guerra de Vietnam como trasfondo de una relación personal iniciada en una curiosa cafetería de una ciudad alejada en Estados Unidos y de unas vivencias difíciles de asimilar. Los paralelismos con la primera saltan a la vista, no sólo porque el protagonista también busca acabar un escrito y porque el encuentro fortuito con una guerra le acaba obsesionando, sino porque se ocupa de las dos guerras periféricas que más han movido las arterias de los habitantes de este mundo a lo largo del siglo XX, la de Vietnam y la Civil Española. La Universidad Carlos III también hace su aportación y ha incluido dentro de la oferta de sus cursos de Humanidades uno sobre "Revolución, Nacionalismo y Capitalismo en Vietnam" (del 9 al 13 de mayo).

China en un videoclip

Última película de uno de los nuevos iconos del cine asiático actual, el hongkonés Wong Kar-wai, que repite con el elenco quizás más exquisito de actores asiáticos. Wong ya dejó un excelente sabor de boca en *Deseando Amar* (*In The Mood for Love*, 2000), esa historia de dos personajes que querían, pero no se atrevían. Y su nueva película, *2046*, resulta de nuevo un espectáculo para la vista y para el oído: recomendable aprovechar estas últimas semanas para poder disfrutarla en las pantallas de cine.

Los estudios de área, en el punto de mira de Fukuyama

El nipo-norteamericano autor del polémico *El fin de la historia y el último hombre* (Planeta, 1992) y, más recientemente, de *La construcción del Estado* (Ediciones B, 2004), Francis Fukuyama, ha cargado contra las presuntas culpas del estamento universitario norteamericano en el 11-S acusándole de excesiva teorización. Las teorías de comportamiento político en el proceso de toma de decisiones, que incluyen en ocasiones modelos matemáticos son el principal objetivo del ataque de Fukuyama, que considera más importante un mayor énfasis en conocimientos más empíricos como el aprendizaje de idiomas o estudios más enfocados a conocer la estructura tribal, religiosa y étnica de un país. Concluye proponiendo una inversión masiva en estudios regionales y en formación de lenguas, aunque confiesa también su temor al provincianismo y a la excesiva especialización. Teniendo en cuenta su sintonía con el mundo *neoon* en Estados Unidos, incluido Samuel Huntington, la propuesta de Fukuyama puede ser un indicio de los planes de la administración Bush, aunque ya desde las postrimerías del ataque a las Torres Gemelas se ha debatido mucho sobre el impacto positivo que tendrían en los estudios de área. Fukuyama no menciona otros enfoques, como el multicultural, que también pueden contribuir a corregir errores importantes.

<http://www.sais-jhu.edu/pubaffairs/publications/saisphere/winter04/Fukuyama.html>

La economía de la India, a debate

Con un crecimiento anual aproximado del 7%, el primer ministro indio, Manmohan Singh, ha avisado recientemente de la necesidad de aplicar nuevas medidas disciplinarias si se quiere conseguir el objetivo establecido en el plan quinquenal vigente de una tasa de crecimiento del 8,1%. Con este bagaje previo y la duda sobre si India conseguirá o no alcanzar el desarrollo de los países del Asia Oriental, tendrá lugar en la sede del COPCA el primer curso de negocios sobre la India entre los días 5 y 6 de mayo, que organiza Casa Asia.

Fantasías e imaginación en Japón

Una película reciente y las obras aparecidas en el centenario de la muerte de Lafcadio Hearn (1850-1904) son un buen recordatorio de la contribución tan esencial de lo imaginario y lo fantasioso en la cultura japonesa. Por un lado, las numerosas narraciones sobre duendes, espíritus y humanos recogidas por este griego-americano enamorado del Japón tradicional de la época Meiji, como *El Romance de la Vía Láctea* (Barataria, Barcelona, 2004) *El niño que pintaba gatos y otros cuentos japoneses* (Ediciones del Viento, La Coruña, 2004) y, sobre todo, *Kwaidan* (Siruela, Madrid, 2004). Por el otro, la nueva obra de Takashi Miike, *Llamada Perdida*, una clara demostración de su pervivencia en el Japón actual, en especial las jóvenes con poderes sobrenaturales, habitualmente cubiertas con mantos blancos. Como lo fue su anterior filme *The Ring*, realizada de nuevo en Hollywood con actores norteamericanos, *Llamada Perdida* gusta también a los menos interesados en las películas de terror y su continuación ya ha sido estrenada en Japón. Takashi Shimazu también ha rehecho su *La Maldición* en Hollywood, con actores norteamericanos ("El grito"), y lo mismo ha ocurrido con *The Eye 2* de Oxide Pang.

50 años de la arrocera eléctrica

Uno de los inventos que más trabajo ha ahorrado a la mitad de la humanidad que consume arroz apelmazado ha sido la arrocera eléctrica. Desde que Toshiba comercializara el *denki-gama* con éxito en 1955 <http://www.toshiba.co.jp/kakan/history/1goki/1955rice.html>, esta arrocera se ha convertido en uno de los utensilios más necesarios, tanto en las casas asiáticas como en las de los occidentales que han vivido allí y han retornado. La Association for Asian Studies, que ha celebrado su 57 reunión en Chicago, <http://www.aasianst.org/absts/2005abst/wrld-toc.htm> ha reconocido su importancia brindando la foto del aparato en blanco y negro como imagen del congreso, en sustitución de los típicos grabados históricos.

A vueltas con la eterna caligrafía

Casa Asia inaugura un ciclo sobre la escritura ideográfica, con conferencias y demostraciones los días 17, 24, 31 de mayo y 7 de junio. Paloma Fadón (Master en pintura de paisaje en el Instituto de Arte Tradicional Chino de Hangzhou y después profesora de Arte y Cultura Occidental en la Universidad de Pekín) hará una demostración sobre "El sentir de la caligrafía china escrita en español". Uno de los muchos españoles que al regresar de Asia tuvo que olvidar sus ambiciones y dedicarse a labores diferentes, Fadón ha tomado un camino en la caligrafía muy arriesgado, como es utilizar el alfabeto romano en lugar de ideogramas, para que no sólo se pueda disfrutar de la belleza de las caligrafías, sino también entender el mensaje.

II Encuentro sinológico hispanofrancés

Organizado conjuntamente por Casa Asia y Joaquín Beltrán, director de la Biblioteca de la China contemporánea de Edicions Bellaterra y profesor del Centro de Estudios Internacionales e Interculturales (CEII) de la Universidad Autónoma de Barcelona y gran especialista en la emigración de asiáticos en España, tendrá lugar en Casa Asia el 2º encuentro sinológico hispanofrancés, los días 3, 4, 6 y 10 de mayo. Participarán, además, Elisabeth Allès, investigadora del Centre d'Études sur la Chine Moderne et Contemporaine, Centre National de la Recherche Scientifique, Michael Prosser, profesor de la Universidad Politécnica de Valencia; Jean-Philippe Béja, investigador del Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS) y del Centre d'Études et de Recherches Internationales (CERI) de Sciences-Po; Augusto Soto, profesor del CEII en la Universidad Autónoma de Barcelona y analista asociado del Real Instituto Elcano; Christian Henriot, profesor e investigador del Institut d'Asie Orientale, Université Lumière Lyon 2-CNRS; Amelia Sáiz, profesora e investigadora del CEII en la Universidad Autónoma de Barcelona; Michel Cartier, investigador de la École des Hautes Études en Sciences Sociales (EHESS), y Rafael Bueno, director del Departamento de Seminarios y Conferencias de Casa Asia y director del Diálogo Oriente-Occidente.

Manuel Ocampo, el tierno grotesco

El artista filipino más renombrado, con unas pinturas desconcertantes pero repletas de guiños y señuelos para provocar ideas, expone hasta el 15 de mayo parte de su obra en la sede de Casa Asia, aunque no es la primera vez que expone en nuestro país. Las pinturas de Ocampo han sobrellevado influencias cambiantes y vaivenes estilísticos, pero siempre han quedado fuera de lo políticamente correcto, en una especie de fealdad-belleza muy propia de su estilo.

● Economía

● Sociedad

● Cultura

Comentarios y sugerencias:

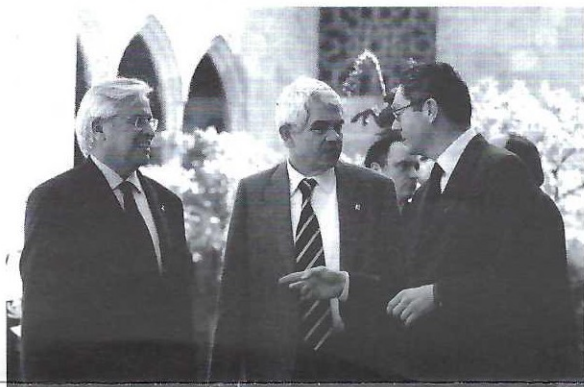
Boletin@casaasia.es

Un nou impuls

Salutacions, aquest Butlletí Casa Àsia neix com un instrument més per apropar Àsia i Espanya i refermar, així, un dels objectius d'aquesta institució, tal com passarà pròximament amb la implantació a Madrid, gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de Madrid. L'objectiu principal d'aquest Butlletí és servir de fòrum sobre el què, el com i el quan d'aquest apropament tan necessari, tant des de Casa Àsia com des de la resta de societat: els objectius, les opcions, els encerts i els errors d'aquest acostament poden i han de ser també objecte de debat. Aquest Butlletí s'afegeix als digitals ja existents amb les informacions diàries d'actualitat i les setmanals d'economia i de les nostres activitats. Busca un esforç complementari i inclourà pel·lícules, publicacions o activitats destacades, sense importar excessivament qui ho ha organitzat, i amb la idea, també, de servir de trampolí per a una futura revista dedicada exclusivament a aquesta regió.

Un salt endavant

Àsia també estarà present a Madrid, un cop l'Ajuntament de Madrid s'ha incorporat a l'Alt Patronat de Casa Àsia i s'ha compromès a impulsar noves activitats a l'encalç de l'apropament entre Espanya i els països d'Àsia i el Pacífic. El passat 29 de març, l'alcalde de Madrid, José María Ruiz Gallardón, i el president de la Generalitat i de Casa Àsia, Pasqual Maragall, van formalitzar l'acord en un acte al qual van assistir l'alcalde de Barcelona, Joan Clos, i el nostre director, Ion de la Riva. L'ajuntament cedirà un local per a la creació d'un centre de formació i documentació on es duran a terme les activitats de Casa Àsia. En el mateix acte es va signar un conveni amb la Universitat Autònoma de Madrid de cara a l'organització de cursos acadèmics, conferències i seminaris relacionats amb Àsia, a càrrec del rector d'aquella Universitat, Àngel Gabilondo, i del director general de Casa Àsia, Ion de la Riva.

Les diferents destinacions de les dues Anitas

El llibre de Javier Moro sobre l'Índia colonial a través de la vida d'Anita Delgado, casada amb el maharajà de Kapurthala, *Pasión India* (Barcelona, Seix Barral), s'ha convertit en el llibre més venut sobre Àsia a les nostres llibreries en aquest any. Anita Alvarado, anomenada també Anita, *La Geisha*, i cèlebre per apropiarse d'una bona quantitat de diners d'un fons de pensions japonès sembla tenir, ben al contrari, un destí menys gloriós. Ella també va publicar una biografia que a Xile, el seu país, es va convertir en supervendes, però ha acabat detinguda, acusada de traficant amb menors. És de suposar que d'aquesta forma perdrà la popularitat tipus Robin Hood que va mantenir durant anys tot i que els seus diners procedien de robar els estalvis de jubilats i jubilades.

Podem entreveure el nostre futur a Àsia?

Mentre a l'Amèrica Llatina es comença a considerar l'exemple asiàtic com un argument a favor de l'ús de l'Estat per assolir noves metes en el desenvolupament, l'exemple asiàtic a Espanya permet entreveure quin serà el nostre futur pròxim, com la popularització dels robots a les llars, especialment a les de la gent gran, o la omnipresència dels telèfons mòbils. Tant a la Xina com a Corea o al Japó, el mòbil està encès permanentment, tant per a ús telefònic o d'agenda com per rebre missatges SMS, ja siguin notícies o, fins i tot, capítols de novel·les. La imatge dels ciclistes a les grans ciutats de la Xina o de Vietnam és tan caduca com la del metro japonès vesperí replet de lectors de manga o còmic: els viatgers ara llegeixen en els mòbils i les vendes globals dels manga han caigut aproximadament un 20%. Són més preocupants els possibles reflexos en les tendències, com la dels suïcidis col·lectius. Els joves japonesos ja no se suïciden per solucionar en una vida futura la frustració que els porta a donar el pas fatal, com tantes altres vegades s'havia esdevingut en temps passats, però encara tenen una predilecció pels paisatges naturals verges. Una cosa semblant al que vam veure en els protagonistes de l'intent fracassat el passat mes de març a Espanya. Les vistes de la serra de la Culebra, a Zamora, fan pensar en les que es van oferir pel bosc d'Aokihara des de la falda del Mont Fuji, on cada tardor hi ha batudes a la recerca de cossos de suïcidents.

Un fantasma recorre Espanya: l'eurocentrisme

Dos importants diaris nacionals ofereixen els diumenges, des de principis d'any, dues col·leccions d'Històries Universals per volums, una altra de les excel·lents ofertes editorials dels nostres mitjans de comunicació que, dit sigui de passada, eviten, a Espanya, el descens mitjà anual aproximat del 2% en les tirades de diaris d'Europa i dels Estats Units. Un altre ofereix una Història General de l'Art i un altre una Història de la Segona Guerra Mundial. No obstant això i malgrat les seves diferents tendències polítiques i procedències territorials, ambdues obres coincideixen en la perspectiva eurocèntrica. Els 20 volums de les promocions releguen la història d'Àsia (i d'Àfrica i d'Amèrica) a papers secundaris, uns amb un sol volum a "l'Índia, la Xina i el Japó", d'altres amb referències en exclusiva als successos d'occidentals en terres asiàtiques (Pearl Harbor, la bomba atòmica...) i tots perioditzen en funció d'allò que va succeir a Europa. Davant dels nombrosos volums sobre Grècia i Roma, les 420 pàgines dedicades a l'antiguitat i a l'Edat Mitjana a Àsia –tal com passa amb l'oferta més preocupada per una certa correcció –clamen, al menys, per una redistribució de papers i importàncies. S'han realitzat esforços per limitar aquesta perspectiva, però encara queda un llarg camí per fer.

Javier ens apropa a Vietnam

L'esperada novel·la de l'autor de *Soldados de Salamina*, Javier Cercas (*La velocidad de la luz*, Barcelona, Tusquets) canvia d'escenaris, amb la guerra de Vietnam com a rerefons d'una relació personal iniciada en una curiosa cafeteria d'una ciutat allunyada dels Estats Units i d'unes vivències difícils d'assimilar. Els paral·lelismes amb la primera són ben palesos, no només perquè el protagonista també vol acabar un escrit i perquè la trobada fortuïta amb una guerra acaba per ser convertir-se en una obsessió, sinó perquè s'ocupa de les dues guerres perifèriques que més han mogut les artèries dels habitants d'aquest món al llarg del segle xx, la del Vietnam i la Civil Espanyola. La Universitat Carles III també fa la seva aportació i ha inclòs dins l'oferta dels seus Cursos d'Humanitats un sobre "Revolució, Nacionalisme i Capitalisme al Vietnam" (del 9 al 13 de maig).

La Xina en un videoclip

Darrera pel·lícula d'una de les noves icones del cinema asiàtic actual, el hongkonès Wong Kar-Wai, que repeteix amb l'elenc potser més exquisit d'actors asiàtics. Wong ja va deixar un excel·lent sabor de boca amb *Deseando Amar* (*In The Mood for Love*, 2000), aquella història de dos personatges que volien, però no gosaven. La seva nova pel·lícula, *2046*, és, altre cop, un espectacle per a la vista i per a l'oïda: recomanable aprofitar aquestes últimes setmanes per poder gaudir-la a les pantalles de cinema.

Els estudis d'àrea, en el punt de mira de Fukuyama

El nipó-nord-americà autor del polèmic *El final de la historia y el último hombre* (Planeta, 1992) i, més recentment, de *La construcción del Estado* (Edicions B, 2004), Francis Fukuyama, ha carregat contra les presumptes culpes de l'estament universitari nord-americà a l'11-S, amb l'acusació d'una excessiva teorització. Les teories de comportament polític en el procés de presa de decisions, que inclouen en ocasions models matemàtics, són el principal objectiu de l'atac de Fukuyama, que considera més important donar més èmfasi a coneixements empírics com ara l'aprenentatge d'idiomes o estudis més enfocats a conèixer l'estructura tribal, religiosa i ètnica d'un país. Per finalitzar, proposa una inversió massiva en estudis regionals i en formació de llengües, tot i que també confessa el seu temor al providianisme i a l'excessiva especialització. A partir de la seva sintonia amb el món *neoon* als Estats Units, inclòs Samuel Huntington, la proposta de Fukuyama pot ser un indicati dels plans de l'administració Bush, tot i que ja des de les acaballes de l'atac a les Torres Bessones s'ha debatut molt sobre l'impacte positiu que tindrien els estudis d'àrea. Fukuyama no menciona d'altres enfocaments, com ara el multicultural, que també poden contribuir a corregir errors importants.

<http://www.sais-jhu.edu/pubaffairs/publications/saisphere/winter04/Fukuyama.html>

L'economia de l'Índia, a debat

Amb un creixement anual aproximat del 7%, el primer ministre indi, Manmohan Singh, ha avisat recentment de la necessitat d'aplicar noves mesures disciplinàries si es pretén arribar a l'objectiu establert en el pla quinquennal vigent d'una taxa de creixement del 8,1%. Amb aquest bagatge previ i el dubte de si l'Índia aconseguirà o no assolir el desenvolupament dels països de l'Àsia Oriental, tindrà lloc a la seu del COPCA el primer curs de negocis sobre l'Índia entre els dies 5 i 7 de maig, que organitza Casa Àsia.

Fantasies i imaginació al Japó

Una pel·lícula recent i les obres aparegudes al centenari de la mort de Lafcadio Hearn (1850-1904) són un bon recordatori de la contribució tan essencial l'imaginari i fantasies a la cultura japonesa. D'una banda, les nombroses narracions sobre gnoms, esperits i humans recollides per aquest grecoamericà enamorat del Japó tradicional de l'època Meiji, com *El Romance de la Vía Láctea* (Barataria, Barcelona 2004), *El niño que pintaba gatos y otros cuentos japoneses* (Ediciones del Viento, La Coruña, 2004) i, sobretot, *Kwaidan* (Siruela, Madrid, 2004). De l'altra, la nova obra de Takashi Miike, *Llamada perdida*, una clara demostració de supervivència al Japó actual, en especial les joves amb poders sobrenaturals, habitualment cobertes amb mantells blancs. Com ho va ser el seu anterior film *The Ring*, realitzada altre cop a Hollywood amb actors nord-americans, *Llamada perdida* agrada també als menys interessats en les pel·lícules de terror i la seva continuació ja s'ha estrenat al Japó. Takashi Shimazu també ha refet la seva *La maldición* a Hollywood, amb actors nord-americans ("El grito"), i el mateix ha passat amb *The Eye 2*, d'Oxide Pang.

50 anys de l'arrossera elèctrica

Un dels invents que més feina ha estalviat a la meitat de la humanitat que consumeix arròs covat ha estat l'arrossera elèctrica. Des que Toshiba va comercialitzar el *denki-gama* amb èxit el 1955, <http://www.toshiba.co.jp/kakan/history/1goki/1955rice.html>, aquesta arrossera s'ha convertit en un dels utensilis més necessaris, tant a les cases asiàtiques com a les dels occidentals que han viscut allà i hi han tornat. L'Association for Asian Studies, que ha celebrat la seva 57a reunió a Xicago <http://www.aasianst.org/absts/2005abst/wrld-toc.htm>, ha reconegut la seva importància amb una fotografia per a l'apartat en blanc i negre com a imatge del congrés, en substitució dels típics gravats històrics.

Al voltant de l'eterna cal·ligrafia

Casa Àsia inaugura un cicle sobre l'escriptura ideogràfica, amb conferències i demostracions els dies 17, 24, 31 de maig i 7 de juny. Paloma Fadón (Màster en pintura de paisatge a l'Institut d'Art Tradicional Xinès d'Hangzhou i després professora d'art i cultura occidental a la Universitat de Pequín) farà una demostració sobre "El sentir de la cal·ligrafia xinesa escrita en espanyol". Un dels molts espanyols que, en tornar d'Àsia va haver d'oblidar les seves ambicions i dedicar-se a tasques diferents, Fadón, ha pres un camí en la cal·ligrafia molt arriscat, com és el d'utilitzar l'alfabet romà en lloc d'ideogrames, per tal de gaudir no només de la bellesa de les cal·ligrafies, sinó també del seu missatge.

El Trobada sinològica hispanofrancesa

Organitzat conjuntament per Casa Àsia i Joaquín Beltrán, director de la Biblioteca de la Xina contemporània d'Edicions Bellaterra i professor del Centre d'Estudis Internacionals i Interculturals (CEII) de la Universitat Autònoma de Barcelona i gran especialista en l'emigració d'asiàtics a Espanya, tindrà lloc a Casa Àsia la 2a trobada sinològica hispanofrancesa, els dies 3, 4, 6 i 10 de maig. Hi participaran, a més, Elisabeth Allès, investigadora del Centre d'Études sur la Chine Moderne et Contemporaine, Centre National de la Recherche Scientifique; Michael Prosser, professor de la Universitat Politècnica de València; Jean-Philippe Béja, investigador del Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS), Centre d'Études et de Recherches Internationales (CERI) de Sciences-Po; Augusto Soto, professor del CEII a la Universitat Autònoma de Barcelona i analista associat del Real Instituto Elcano; Christian Henriot, professor i investigador de l'Institut d'Asie Orientale, Université Lumière Lyon 2-CNRS; Amelia Sáiz, professora i investigadora del CEII a la Universitat Autònoma de Barcelona, Michel Cartier, investigador de l'École des Hautes Études en Sciences Sociales (EHESS); i Rafael Bueno, director del Departament de Seminaris i Conferències de Casa Àsia i director del Diàleg Orient-Occident.

Manuel Ocampo, el tendre grotesc

L'artista filipí de més renom, amb unes pintures desconcertants però plenes de senyals per provocar idees, exposa fins al 15 de maig part de la seva obra a la seu de Casa Àsia, encara que no és la primera vegada que exposa al nostre país. Les pintures d'Ocampo han suportat influències canviants i vaivens estilístics, però sempre han quedat fora d'allò que és políticament correcte, en una espècie de lletjor-bellesa molt pròpia del seu estil.

● Economia

● Societat

● Cultura

Comentaris i suggeriments:

Boletín@casaasia.es